

Josef Kadaně

Pan Josef Kadaně se narodil 31. 1. 1947 ve Strakonících rodičům Josefu a Marii Kadaňovým, jako druhorozený po své sestře Marii (roč. 1944).

Rodina bydlela ve stavení č. p. 36 v obci Komušín na Horažďovicku, kde společně hospodařili na 5 ha polí a pečovali o hospodářská zvířata, což jim bylo obživou.

Po zřízení Protektorátu čelila rodina perzekuci. Důvodem byl pan Václav Kadaně, strýc z otcovy strany, který jako důstojník československé armády odešel za dramatických událostí přes Polsko do Francie, kde se jako pěšák zúčastnil ústupových bojů proti německé armádě a byl vyznamenán za splnění bojových úkolů a za statečnost před nepřítelem. Po evakuaci do Anglie vstupuje do RAF a působí v československé 311. bombardovací peruti i v jiných leteckých jednotkách jako navigátor, případně bombometčík. I zde se vyznamenává při protiponorkových patrolách, kdy je těžce zraněn po úspěšném útoku na německou ponorku, a při náletech na Německo.

Gestapo proto provedlo v rodině domovní prohlídku, po výsleších na klatovském gestapu byli internováni (od září 1942 do dubna 1943) v táboře ve Svatobořicích u Brna letcův bratr Josef (otec našeho pana Josefa) a sestra Anna (teta našeho pana Josefa).

Do obecné školy chodil pan Josef Kadaně v letech 1953 – 1958 v Komušíně, pokračoval v letech 1958 – 1962 na měšťanské škole v Horažďovicích.

Po únorovém převratu 1948 a zejména v 50. letech minulého století je rodina podrobena dalšímu nátlaku, tentokrát komunistickému. Jako příbuzní válečného letce RAF, posléze politického emigranta do USA, a odpírači vstupu do JZD musí rodina snášet ideologický tlak – vše vyvrcholí umístěním amplionů proti jejich domu, které hlásají štvavou rétoriku proti Kadaňovým jako nepřítelům „nových pořádků“.

Otec Josef Kadaně nakonec šikanu nevydrží a spolu se svou manželkou Marií vstupuje do JZD Komušín. (Paní Marie pracovala v kravíně jako ošetřovatelka dojníc, Josef se díky svým schopnostem stává paradoxně roku 1957 předsedou družstva, při tom hospodaří rodina ještě na záhumence, chovají kravku a vepře.)

Josef Kadaně mladší, ač chtěl původně studovat něco jiného, což mu nebylo kvůli kádrovému posudku umožněno, se v letech 1962 – 1965 učí v Sušici na oboru opravář zemědělských strojů. Pak krátce nastupuje do horažďovické STS.

Vojenskou základní službu vykonal v letech 1966 – 1968 jako řidič a mechanik roty týlového zabezpečení u VÚ 8008 v Plzni na Slovanech (47. dělostřelecký pluk, 19. motostřelecká divize). Bouřlivé srpnové události 1968 prožívá z pohledu vojáka základní služby.

Po návratu z vojny až do odchodu do důchodu pracuje v STS Horažďovice.

V únoru roku 1972 si bere v Blatné za manželku slečnu Alenu Bosákovou, ta pochází z Čechelovic z rodiny kováře a zemědělce. V roce 1974 se jim narodí jejich jediný syn Josef, který v současnosti pracuje jako truhlář a bydlí v Komušíně č. p. 74.

V roce 1988 československé úřady umožnily panu Josefu Kadaněmu vycestovat do USA, aby zde navštívil svého strýce, válečného letce, Václava Kadaněho. Ten se do své rodné obce Komušín podívá naposledy v roce 1993, odhalení své pamětní desky v roce 2005 se však již nedožije - umírá 29. 7. 1993 v Kalifornii.

Pan Josef Kadaně bydlel celý život v obci Komušín v domě č. p. 36. V současnosti zde žijí s manželkou Alenou, ve společnosti svého psíka a za častých návštěv a pomoci jejich syna Josefa se věnují drobnému hospodářství a těší se z vnučky Elišky Kadaňové (roč. 2005).